

TYÖTTÖMYYS

SUUNNATTOMAN rikkauden ja kansakuntamme hyvinvoinnin keskellä harhaillee yli neljä miljoonaa työläistä työttömänä.

“Amerikan työläisistä on keskimäärin 10—12 % jatkuvasti työttömänä — siihen laskettuna hyvät sekä huonot ajat (”Russel Sage Foundation).

Taloustieteilijöille ja hallitusvirkailejoille on työttömyys ainoastaan sivuseikka; korkeintaan vastausta vaativa kysymys, mutta työläisille se on todellisuus. Heille se on ratkaisua vaativa elämäkysymys. — ja ainoastaan he sen lopullisesti kykenevät ratkaisemaan.

Hallitsevaluokka ei ole koskaan halunnut tunnustaa työttömyyden olemassaoloa, eikä se ole nytkään valmistunut sitä vastaan ottamaan. On varsin kuvaavaa, ettei edes virallista tilastotoimistoa ole perustettu työttömyys-tilannetta tutkimaan. Ainoastaan kolmessa valtiossa, New Yorkissa, Wisconsinissa ja Massachusettissa on viralliset työsuhteita koskevat numerot viimeisen seitsemän vuoden ajalta. Hallituksen viralliset numerot ovat ainoastaan viimeisen viiden vuoden ajalta, ja tilanteen todellisuutta ne esittävät hyvin puutteellisesti.

NIIN vakavana yhteiskunnallisena ilmiönä, kun työttömyys ilmeneekin, niin kuitenkin hallitsevaluokka on kykenemätön tilannetta ymmärtämään, vielä vähemmän sitä korjaamaan. Työttömyyden syistä he esittävät mitä hullunkurisempia selityksiä. Mikäli he työttömyyttä tunnustavat löytyvän. Niinpä työsihteeri Davis, helmikuulla antamassaan lausunnossa selitti, “että mitään huomattavampaa työttömyyttä ei todellisuudessa ole.” Hänen lausuntonsa mukaan “työttömien lukumäärä on merkityksettömän pieni, verrattuna työssä olevien lukumäärään. Nykyisissä työttömissä on miljoona sellaisia jotka eivät halukaan tehdä työtä. (!) Nämä ovat sellaista joukkoa jotka kulkevat työpaikasta toiseen, huutaen työttömyydestä, mutta samalla peläten ja jumalaansa rukoillen etteivät vaan saisi työtä” (?)

Tällä valtiomiestemme älykkyystasoa osoittavalla lausunnollaan tahtoo arvoisa työsihteerimme rauhoittaa jo porvaristoa, kin hermostuttavaa tilannetta.

Emme lähde väittelemään tämän laiskuusteorian pätevyydestä, kysymme vaan: Miten kävisi silloin jos nämä miljoona

“laiskaa” alkaisivat työhön? Eikö silloin jokseenkin saman verran “ahkeria” työläisiä joutuisi tyttömäksi? Sillä tuotantolaitokset pitävät ainoastaan vissin määrän työläisiä työssä ja loput saavat olla työttömänä — olivatpa he sitten “ahkeria” tai “laiskoja.”

“Yhdysvaltain kansakunnan edessä on yhteiskunnallinen kummitus, yhtä vaarallinen kuin dramaattinenkin,” huudahtaa muuan porvarillinen taloustieteilijä N. Y. Times-lehdessä. “Samalla aikaa kun Amerikan hyvinvointi on tullut kansainväliseksi skandaaliksi, kun Amerikan tuotantotehoisuus on tulemaisillaan maailman kahdeksanneksi ihmeeksi, ovat köyhälistökorttelit ääriään myöten täynnä työläisiä, jotka tekisivät työtä, mutta eivät löydä sitä.” Ja edelleen hän jatkaa: “Tämä kansakunta on kohdannut työttömyyskriisiä ennenkin. Samat leipälinjat jotka nyt ovat vilkkaassa käynnissä, ovat meille jo ennestään tunnettuja. Mutta markkina-tilannetta tutkimalla emme löydä tyydyttävää selitystä nykyiseen kriisiin, — ja mahdollista on, että markkinain vilkastuminen ei kykenisi nykyistä tilannetta selvittämään. . .”

Puistojen penkeillä, jungeleissa viidakoissa on työttömien "koti."

Entiset työttömyys-kaudet ovat aina olleet kiinteässä yhteydessä teollisuus-elämän nousun ja laskun kanssa, mutta tällä kertaa on tilanne aivan toinen.

On otettava huomioon että nyt ei ole paniikkia. Teollisuuden pyörät pyörivät nyt kuten aina ennenkin, ainoa ero on siinä, että nyt ne pyörivät vinhempaa vauhtia kuin milloinkaan ennen.

Federated Pressin tiedonantojen mukaan oli tammikuun tuotanto 6 % suurempi joulukuun tuotantoa, vaikka samalla aikaa vähennettiin 100,000 työläistä Yhdysvaltain teollisuudesta.

Tämän vuoden helmikuussa oli terästuotanto korkeampi kuin minkään edellisen helmikuun aikana. — Näin ilmoittaa Iron and Steel Institution.

Seuraavat numerot vertailevat tuotannon suuruutta ja siinä tarvittavain työläisten lukumäärää. Vuosien 1914 ja 1927 välisellä ajalla.

Vuosi.	Tuotannon suuruus.	Työläisten lukumäärä.
1914	100	100
1919	147	129

1921	114	099
1923	163	126
1924	158	116
1925	170	117
1926	172	118
1927	170	115

Yllä olevat numerot osoittavat, että tuotanto joka 1914 merkittiin 100, niin 1927 se merkittiin 170. Työläisten lukumäärä, joka samoin merkittiin 100, niin 1927:ään mennessä se oli kohonnut ainoastaan 115. Siis tuotanto on kohonnut seitsemälläkymmenellä ja tuotannossa tarvittavain työläisten lukumäärä ainoastaan viidellätoista. Siinä on vastaus kysymykseen "Mistä työttömyys johtuu?" Tämän kirjoituksen yhteydessä oleva taulukko havainnollisesti osoittaa tuotannon kohoamisen ja siinä tarvittavain työläisten suhdeluvun toisiinsa.

Yleisestä työttömyydestä päättäen voisi otaksua tuotannossa vallitsevan lamaanusta. Niin ei kuitenkaan ole tapahtunut. Kaksi viimeistä vuotta ovat olleet Yhdysvaltain teollisuuden loistovuosia. Toukuussa 1927 saavutettiin korkein tuotantomäärä mitä yhtä kuukautta kohti on Amerikan teollisuuden historiassa saavutettu. Kuitenkin vuosittainen tuotanto oli korkein 1926 ollen 2 % korkeampi kuin 1927.

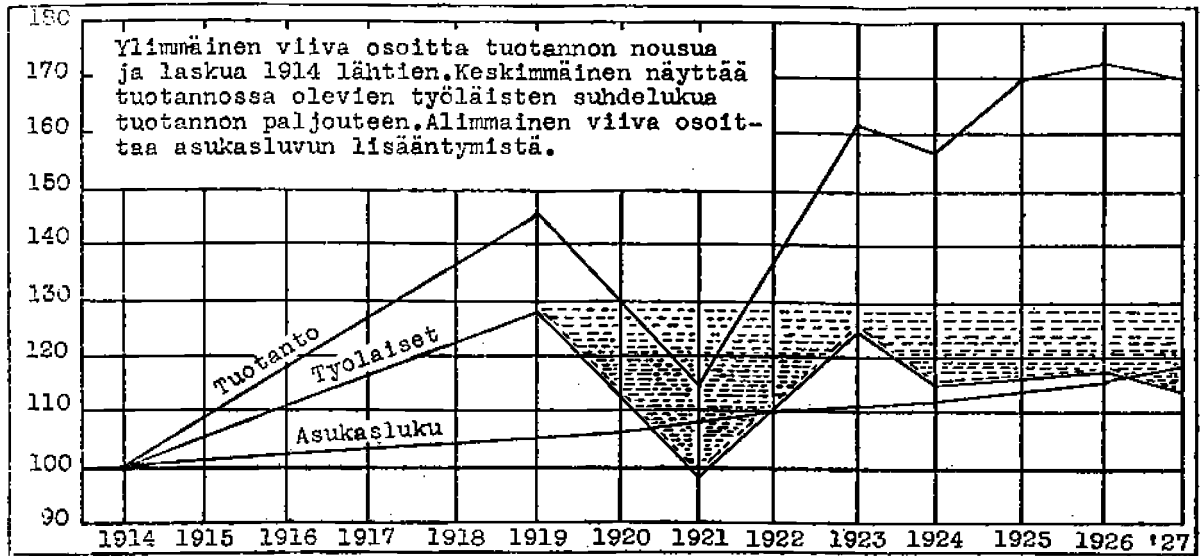
Toukokuussa 1927 Amerikan teollisuus vaimisti 70 % enempi tuotteita kuin 1914 keskimäärin kuukautta kohti. Työläisten lukumäärä oli ainoastaan 15 % suurempi.

Korkeampi tuotanto. — Vähempi työläisiä. — Suuri työttömyys. — Siinä nykyisen tilanteen omituinen piirre.

* * *

Viime vuonna meidän teollisuuslaitoksemme tuottivat 16 % enempi kuin kahdeksan vuotta sitten 11 % vähemmällä työläisillä. Jatkovaa nousua on tapahtunut vielä viimeisen viiden vuoden ajallakin. Viime vuonna tuotanto oli 4 % suurempi kuin v. 1923. 9 % vähemmällä työläisillä.

National Industrial Conference Board'in antamien numeroitten mukaan, Yhdysvaltain maanviljelystuotteiden summa on kohonnut jälkeen 1910 28 %. 6 % vähemmällä työläisillä.

Varjostettu ala osoittaa sitä työläismäärää joka on joutunut pois tuotannosta jälkeen 1919. Kun siihen lisää jo silloin työttömänä olleet, sekä ne lähes kolme miljoonaa farmaria, jotka ovat senjälkeen jättäneet farminsa, niin meillä on selvä kuva nykyisestä työttömien seisovasta armeijasta. — Työläinen! Tutki tarkoin mitä tuotannon nousu ja siinä tarvittavain työläisten vähentyminen sinulle osoittaa.

45,000 katkaisu- ja puimakonetta on ottanut 130,000 maanviljelystyöläisen paikan.

Koneittensa avulla säästivät Amerikan maanviljelijät viime vuonna \$30,000,000. Ei ole ihme, että maanviljelystyöläisten lukumäärä on vähennyt 5 % viimeisen neljän vuoden aikana.

Rakennusteollisuudessa on menty samaan suuntaan. Useita ammattialoja on kokonaan häviönnyt, koneitten ottaessa työläisten paikan. Rakennuttajain tiedonannon mukaan on Ohiossa konkreettirakennusten tekeminen nopeistunut 11 % viimeisen viiden vuoden ajalla. 15 % vähemmällä työläisillä.

Hiilen kavaaminen on myöskin koneellistunut sangan nopeasti. 71 % Amerikan pehmeästä hiilestä tuotetaan nyt koneilla. Pehmeää hiiltä voidaan nyt tuottaa tarpeeksi paljon, ainoastaan vähän enempi kuin puolella siitä työläisten määrästä mikä siihen olisi tarvittu 1890. Koska hiilen kysyntä on lisääntynyt ainoastaan vähän viimeisen neljän vuoden ajalla, niin hiilenkaivajia tarvitaan nyt 15 % vähemmän kuin yllämainittuna vuotena.

Terästeollisuudessa voidaan samalla työläismäärällä nyt tuottaa lähes kolme kertaa niin paljon harkkorautaa kuin v.

1904. Viimeisen neljän vuoden aikana on terästuotanto kohonnut 8 %. 9 % vähemmällä työläisillä.

V. 1914 ja 1925 välisenä aikana on tuotantoteho autoteollisuudessa kohonnut 210 % ja autokumiteollisuudessa 211 % jne. "Vaikka meillä on kymmenen miljoonaa kuluttajaa enempi, niin meidän tuotantolaitoksemme tuottavat kansakunnan tarpeet 7 % vähemmällä työläisillä" — (työsihteeri James J. Davis.)

Kaikkiällä näemme koneteollisuuden mahtavan marssin. Ei yksin Amerikassa, vaan se on kansainvälistä. Tammikuun ajalla oli työttömyystilanne Euroopan suurimmissa maissa seuraava:

Saksa	1,548,000
Englanti	1,178,700
Venäjä	1,127,000
Italia	414,000
Itävalta	224,000

Meidän täytyy oppia ymmärtämään, että työttömyys ei ole mikään ohimenevä ilmiö, tai poikkeustilanne. Se on jatkuvasti meidän kanssamme, se kuuluu osana kapitalistiseen järjestelmään — se on sen oleellinen ilmiö.

Suuremman Työttömyyden Uhka

Ymmärtäkäämme tuotannollinen tilanne sellaisena kuin se todellisuudessa on.

Teollisuus on vilkasta, — työttömyydestä huolimatta. Se on paljon korkeammalla kuin milloinkaan ennen 1923, ja ainoastaan vähän alempana kuin 1926, joka oli Amerikan teollisuuden rekordivuosi. Meidän on myönnettävä, että teollisuus on verrattain vilkasta. — Koneet käyvät ja pyörät pyörivät, mutta ne eivät käy meidän kättemme voimalla. Niitä käyttävän sähkövirran voimaa on lisätty seitsemällä prosentilla sitten tammikuun 1927. — Meidän jäntereemme saavat nyt levähtää . . .

Mutta nykyinen teollisuuden vilkkaus on keinotekoista hyvin suuressä määrin. Markkinat ovat hyvät koska ihmisille on myyty tavaroita enempi kuin he olisivat riittä kyenneet todellisuudessa ostamaan. Vähittäismaksu-järjestelmä on kasvanut pelottavan suureksi. Jo pidemmän aikaa ovat kaukonäköisemmät talousmiehet varoittaneet Amerikan kansaa ja liikemiehiä siitä turmiosta, jonka tällainen järjestelmä voi synnyttää. Asunnot, autot, vaateetus ja huonekalut aina ruokalusikoita ja lattiamattoja myöten, ovat vähittäismaksulla ostetuita. Voimme sanoa, että Amerikan kansan suuri enemmistö on morke-tissa. Siitä on ollut se hyöty, että tuot-teita on saatu kaupaksi ja uusia on voitu valmistaa. Täten on työttömyyttä voitu siirtää — mutta keinotekoisesti, ja väli-aikaisesti.

Mikä tästä on oleva seurauksena? Voi-ko tätä menoa jatkuu loppumattomiin? Miten käy silloin kun työttömiä lisätään ja työssä käyviitä lasketaan palkat? Voi-ko sillä olla mikään muu seurauksena kun — lisää, yhä enempi työttömiä.

Ostokyvyn pienentyessä pienenee kulu-tuskin, tuotanto myöskin. Se on talous-tieteellinen laki, jota velkakauppakaan ei voi iankaikkisesti kiertää.

* * *

Meillä on edessämme — toisilla se on jo takana — kahdennenkymmenennen vuosisadan maailma, sivistyksineen ja tek-niikkoineen. Meillä on koneita, voimaa, kultaa ja kunniaa . . . Mutta meillä on myöskin työttömyyttä, nälkää ja kurjuut-ta. Uhkaavana ja pelottavana on edes-sämme kylmä totuus, elävä elämä, jonka

keskellä meidän on elämäntaistelumme taisteltava.

Mitä hyötyä on sivistyksestä ja tekniikan korkeasta kehityksestä ellei se ole hyödyksi niille ihmisille jotka tässä yhteis-kunnassa elävät?

Miljoonia vuosia kestäneen ihmiskun-nan kehityksen tuloksena olemme nyt saa-vuttaneet huippukohtaan. Me olemme maailman rakentaneet, nyt se on valmis,— meitä ei enää tarvita. Suurissa laumoissa saamme paeta luomamme rikkauden kes-keltä, raihnaisilla ruumiilla, koneitten ja tautien runtelemina. Tekniikan kehitys ja korkea sivistys ajavat meidät kauaksi tämän yhteiskunnan ulkopuolelle,—takai-sin "viidakoihin," joista me olemme ai-kain aamuna lähteneet.

Jungeleissa rautatien pääteasemien lä-heisyydessä, kulkemassa paikasta toiseen tavarajunassa matkustamalla, harhaile-massa suurkaupunkien laitakaduilla ja työnvälitystoimistojen edustoilla. Kaikki-alla tapaamme näitä sivistyksen ja tekniikan tuotannosta ulos heittämiä, kurjistu-neita ja epätoivoisia uhreja. Noita hitaasti liikkuvia kapitalistisen talousjärjestel-män kuolonennustuksia.

Porvarillisen yhteiskuntaopin tutkijat voisivat heidän silmistään lukea nuo his-torialliset sanat:

"Teidät on punnittu ja köykäiseksi löy-detty!"

Se olisi valtalukalle sopiva.

Tuotannossa vallitseva anarkia on luo-nut tilanteen joka ei tällä hetkellä ole kenenkään hallittavissa. Sen edessä sei-sovat kysymysmerkkinä koirapoliisi niin-kuin presidenttikin, alimmasta ylimpään asti. Heidän suunnitelmistaan työttömyy-den poistamiseksi on todellista hyötyä ai-noastaan pilanäytelmien kirjoittajille.

Löytyykö pelastusta?

Säästäminen? — Typerää.

Ahkeruus? — Samoin.

Ulkomaamarkkinat? Ahaa! — Mikä mainio agitatsiooniaihe tulevan sodan puolesta.

Me suosittelisimme Teollisuusunionis-mia.

Muuta tietä ei ole.

—Rifti.